

A photograph of a woman from behind, wearing a purple dress with a white floral pattern. She is holding a large, light-colored wicker basket filled with lavender flowers. The background is a soft-focus field of lavender under a clear sky. The text is overlaid on the image.

Kort verhaal

Lavendel
dromen

Darina Nykl

“Serenity is a lavender-scented breeze that quiets the mind and soothes the soul.”

Lavendeldromen

De eerste zonnestrallen vielen door het raam van de Provençaalse *mas*, een oude stenen boerderij dat werd omringd door eindeloze lavendelvelden en olijfbomaarden. Elise, die hier nu al enkele dagen verbleef, opende haar ogen en ademde de frisse ochtendlucht in. Ze bleef even in bed liggen, luisterend naar het gekwetter van de vogels en bedacht zich dat weer een heerlijke dag voor haar in het verschiet lag.

Na een paar minuten stond ze op en trok haar kimono aan. Vanuit het raam bewonderde ze de eindeloze purperen zee van lavendel zien. De geur van lavendel, vermengd met de aardse geur van olijfbomen, vulde haar met een gevoel van rust en inspiratie. Dit was de plek waar ze altijd van had gedroomd om te verblijven. Een plek die haar zou helpen haar lang gekoesterde droom te verwezenlijken: het schrijven van haar boek.

Ze liep de trap af naar de keuken, waar een eenvoudig ontbijt op haar wachtte. Een croissant, een kop dampende koffie en een schaalje vers fruit uit de tuin. Terwijl ze haar ontbijt naar buiten bracht, voelde ze de zachte warmte van de zon op haar huid. Ze ging zitten aan de oude houten tafel onder een olijfbom, op enkele meters afstand van de lavendelvelden. De heerlijke geur prikkelde haar zintuigen nog meer.

Elise nam een slok van haar koffie en liet haar gedachten de vrije loop gaan. Het idee voor haar boek was had ze al jaren. Door het hectische leven in de stad en haar drukke baan was ze nooit aan het schrijven begonnen. Nadat ze met een coach had gesproken, die haar had laten inzien dat ze zo niet door kon gaan, had ze het besluit genomen om twee weken vakantie op te nemen. Ze boekte een vakantie naar de Provence. Hier, in de serene stilte tussen de lavendelvelden, voelde ze voor het eerst de ruimte en de rust om haar woorden op te schrijven.

Toen ze haar ontbijt op had, pakte ze haar notitieboekje en noteerde er wat er zo in haar opkwam. Op aanraden van haar coach was ze begonnen met het schrijven van Morning Pages. Het was een goede oefening om daarna aan haar boek te beginnen. Daarna ging ze in het huis aan de grote houten tafel zitten naast de openslaande deuren zodat ze onder het schrijven van haar boek kon genieten van het prachtige Provençaalse uitzicht. Haar vingers bewogen rap over het toetsenbord. Ze schreef over liefde, dromen en verlangens. Het verhaal nam vorm aan, gevoed door de magie van haar omgeving.

Na een paar uur van intensief schrijven stond Elise op en liep ze door de lavendelvelden om haar benen te strekken. Ze liet haar handen zachtjes over de paarse bloemetjes glijden en ademde de zoete geur diep in. Ze voelde een diepe verbondenheid met deze plek, ook al was ze hier nog zo kort. Dit was de plek waar ze hoorde te zijn, waar haar gedachten tot rust kwamen en haar creativiteit kon bloeien.

Terug bij de *mas* scrolde ze door de beschreven pagina's en voelde een golf van voldoening. Ze wist dat er nog een lange weg te gaan was voordat haar boek af zou zijn, maar het begin was er!

Die avond, terwijl de zon langzaam onderging en de hemel in vurige tinten rood en oranje kleurde, zat Elise buiten om te genieten van dit prachtige schouwspel. Ze voelde een diepe dankbaarheid. Deze plek, met zijn lavendelvelden en olijfbomaarden, was niet alleen een toevluchtsoord, maar ook een bron van onuitputtelijke inspiratie. Hier zou ze eindelijk haar droom verwezenlijken en wie weet wat de plek nog meer in petto zou hebben.

De volgende ochtend herhaalde Elise haar routine. Ze werd wakker met de eerste zonnestrallen, genoot van haar eenvoudige ontbijt onder de olijfbom, en bracht uren door met schrijven. Ze begon zich

steeds meer thuis te voelen in het Provençaalse huis, alsof ze altijd al had geweten dat dit haar bestemming was.

Op een van deze ochtenden ontmoette ze Jacques, de eigenaar van het huis. Een jonge man met een bruin haar en blauwe ogen. Hij vertelde enthousiast over het land, de lavendelvelden en de geschiedenis van de mas. Zijn verhalen waren doordrenkt door sentiment. Een zorgeloze jeugd tussen de geurende velden en zijn ouders die de mas zelf hadden gebouwd. Een gelukkige plek en dat voelde Elise doordat ze zich zo snel thuis had gevoeld. Dat gevoel had ze niet overal.

Jacques voelde aan dat Elise hier meer zocht dan alleen een vakantie.

"Dit land heeft een ziel," zei hij op zachte toon. "Het kan een mens veranderen, inspireren, en soms zelfs genezen. Als je wilt blijven, Elise, dan ben je hier altijd welkom."

Elise was diep geraakt door zijn woorden. Ze had inderdaad het gevoel dat deze plek haar op een diep niveau raakte en haar inspireerde. Ze besloot zijn aanbod aan te nemen en haar verblijf te verlengen.

De dagen vlogen voorbij. Elise dompelde zich onder in het schrijven, haar verhaal werd dieper en rijker met elke pagina die ze voltooide. Ze vond vreugde in de kleine dingen: de geur van versgebakken brood van de *boulangerie*, de smaak van lokale wijn, de geluiden en de rust van de natuur die haar constant omringden. Maar haar gedachten dwaalden ook af naar Jacques...

Met Jacques ontwikkelde ze een warme vriendschap. Ze leerden elkaar steeds beter kennen, aten samen en genoten van de eenvoudige, maar rijke levensstijl van de Provence. Jacques leerde haar ook de geheimen van het land: hoe je lavendel oogst, olijven plukt en zelfs hoe je zelf lavendelolie maakt. Deze activiteiten gaven haar een diepere verbinding met de omgeving en de inspiratie voor haar boek stroomde nog vrijer. Elise voelde niet meer alleen liefde voor dit prachtige Provençaalse leven.

Op een heldere ochtend, na weken van veel schrijven, voelde Elise dat haar boek bijna voltooid was. Ze liep naar haar favoriete plek in de lavendelvelden, waar ze altijd naartoe ging om te schrijven en te dromen. Met haar laptop op schoot en de geur van lavendel om haar heen, schreef ze de laatste woorden van haar boek. Het gevoel van vervulling dat door haar heen stroomde was overweldigend. Ze had haar boek geschreven, iets wat ze jaren had willen doen maar nooit de tijd, rust of inspiratie voor had gevonden. Hier, in de Provence, had ze niet alleen haar verhaal gevonden, maar ook een stukje van zichzelf en iets wat ze al lang niet meer gevoeld had: *l'amour*.

Elise bleef nog een tijdje in de Provence, genietend van de laatste dagen van de zomer. Ze wist dat ze op een dag terug zou moeten keren naar de stad. De Provence zou altijd een speciale plek in haar hart hebben. Ze droomde ervan om ooit terug te keren, voor altijd, om te leven en te schrijven in de serene schoonheid van de lavendelvelden en een nieuw leven op te bouwen. Haar verhaal had niet alleen de hoofdpersoon gevormd maar ook haarzelf.

"Deze plek is nu een deel van jou, net zoals jij een deel van deze plek bent geworden." Jacques keek haar intens aan en gaf haar twee zoenen op haar wangen. Elise keek nog een keer om en wist dat ze zou terugkeren en het leven van haar boek zou gaan leven.